

Doteky

Pavel Callta

Mraky tíhnou dál,
jako bych na tenkém ledě stál.
Múzy mě stále proklínají,
už nevnímám, co chtějí a co chci já.

Co mám si říct,
kam mám až jít,
abych už věděl,
co vlastně chcem.
Co mám ti říct,
kam mám až jít,
kdo vlastně jsem...

Padám, padám, padám,
abych pochopil, co všechno už mám.
Padám, padám, padám,
i když se zdá, že bolest nevnímám.
Pojďme se zapomenout,
klečíme na kolenou,
vzpomínky se rozplynou.
Padám, padám, padám,
při tom pádu neustále doteky tvý hledám...

Vzdušný brány v myšlenkách,
tepou mnou i tebou v domněnkách,
ostnatý dráty pojí nás,
bojíme se, i když to chcem zas.

Co mám si říct,
kam mám až jít,
abych už věděl,
co vlastně chcem.
Co mám ti říct,
kam mám až jít,
kdo vlastně jsem...

Padám, padám, padám,
abych pochopil, co všechno už mám.
Padám, padám, padám,
i když se zdá, že bolest nevnímám.
Pojďme se zapomenout,
klečíme na kolenou,
vzpomínky se rozplynou.
Padám, padám, padám,
při tom pádu neustále doteky tvý...

Ten kontrast našich povah,
svádí nás zas a znova,
i když to víme,
milujeme se skrze krásná slova.
Ten kontrast našich povah,
svádí nás zas a znova,
i když to víme,
milujem se i přes prázdná slova.
Ten kontrast našich povah,
svádí nás zas a znova,
i když to víme,

milujeme se skrze krásný slova.
Ten kontrast našich povah,
svádí nás zas a znova,
i když to víme, hoříme, bolíme, bloudíme,
milujeme se...

Padám, padám, padám,
abych pochopil, co všechno už mám.
Padám, padám, padám,
i když se zdá, že bolest nevnímám.
Pojďme se zapomenout,
klečíme na kolenou,
vzpomínky se rozplynou.
Padám, padám, padám,
při tom pádu neustále doteky tvý hledám.